

апостолъ тѣ казва че, мржсни те думи развалятъ прави те на народъ тѣ.

Треба да ся занимаме да познаме добръ правила та кои ще изложиме за разговореніе то.

ПРАВИЛО I.

За истинна та и искренность та кои то треба да пазимъ въ разговаряніе то.

Лъжа та е една срамна лошаваина. Оныя, кои то лъжатъ живѣятъ единъ животъ безчестенъ, дума еклисіастикъ тѣ содруженъ сосъ срамъ; най раскошни те хора ги мразятъ.

Добра та вѣра ни заповѣдва да си сочиняваме думите сосъ едно да или не, кое то ще рече да подтверждаме кое то е истинна и да отричаме кое то е лъжа.

Лъжець тѣ пада често въ пагубни неразсужденія сосъ сосѣдъ тѣ си и сосъ себе си; често исказва тайно то нѣщо, ако и да ся заклѣлъ. Какво излиза отъ това? Изгубваме си честь та, и оныя кои то ни познаватъ отвращатъ ся отъ насъ, изгубваме си пріатели те и ако ги имаме тѣ не ся подолни отъ насъ.

Кога то позволяваме на дѣца та да ся исправятъ, че не ся сторили нѣкоя си должностъ коя то сме имъ заръчали, за нѣкоя работа коя то сме забранили, е една суха лъжа. Още по бедствено лошаваина е да ги обучаваме на лицемеріе то.

Кога то чуеме нѣкоя новина, треба да я не приказваме никому до дѣ ся не увѣримъ добръ, и кога я приказваме